

Biblioteket beviljade anslaget, 18,000 kronor, hvilket således skulle från och med år 1883 utgå med 40,000 kronor, deraf 30,000 kronor till inköp och 10,000 kronor till bindning af böcker.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 24 Januari 1882.

G. H. Stråle.

N:o 10.

Af Herr Söderhjelm: Angående afskrifning af en Riksbankens fordran hos Södertelje kanal- och slussverksbolag, m. m.

Banko-Utskottet vid 1881 års riksdag hemställde på grund af dåvarande Bankofullmäktiges förslag: »det Riksdagen måtte bemyndiga fullmäktige i Riksbanken att med Södertelje kanal- och slussverksbolag träffa sådan öfverenskommelse, att bolaget blefve qvitt sin skuld till Riksbanken å 150,000 kronor, mot det att bolaget före utgången af 1881 till Riksbanken erlägger 50,000 kronor.»

Detta förslag vann dock icke Riksdagens bifall af skäl, såsom det synes af diskussionen i Kamrarne, att Riksgäldskontorets förbindelse till bolaget skulle komma att oförändradt kvarstå.

Då det likväl torde vara önskvärdt att en lösning af det nuvarande förhållandet emellan staten och bolaget må komma till stånd, vågar jag vördsamt hemställa:

att det vid 1830 års riksdag afsatta, i Riksgäldskontoret innestående kapital, 45,000 kronor, indrages till statsverket, efter derom lemnadt medgifvande af kanalbolaget;

att Riksbankens inom linien bokförda fordran, 150,000 kronor, afföres ur Riksbankens räkenskap; och

att, uti hvilket fall som helst, Riksdagen bestämmer de vilkor, som böra af bolaget fullgöras för att varda befriadt från kraf för bolagets nuvarande skuld till Riksbanken; samt

att bland dessa vilkor bör ingå den bestämmelse, att bolaget skall af sina tillgångar afsätta en reservfond af minst 45,000 kronor och hålla denna fond fylld, innan utdelning till bolagets aktieegare får ega rum.

Stockholm den 25 Januari 1882.

Wilh. Aug. Söderhjelm.

N:o 11.

*Af Herr **Grafström:** Angående tillägg till 3 § i Kongl. Förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862, m. m.*

Den svenska lagstiftning, som till handläggning å kommunalstämma förlagt kommunens borgerliga angelägenheter och till handläggning å kyrkostämma förlagt församlingens kyrkliga, kan i större städer, der flera territorialförsamlingar finnas, framkalla åtskilliga förvecklingar och svårigheter. Då kommunen der vänt sig att, såsom ett helt, genom stadsfullmäktige ombesörja sina borgerliga angelägenheter, men flera församlingar i staden, hvar och en för sig, handlägga de kyrkliga, kan det ej fela, att äfven skall erfaras behofvet af en gemensamhet i åtskilliga kyrkliga angelägenheter, särskildt de ekonomiska, t. ex. uppförandet af folkskolehus och kyrkor. En sådan gemensamhet kunde vinnas, om åt kyrkofullmäktige, valde af församlingarna, uppdrogs att å församlingarnas vägnar handhafva sådana kyrkliga ärenden, som ansågos böra vara gemensamma för hela staden. En lagstiftning i detta syfte gillades också af förra Riksdagen, då Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående författning om kyrkofullmäktige och kyrkonämnd i Göteborg af Riksdagens båda Kamrar antogs, såsom den underdåniga skrifvelsen af den 19 April 1881 omförmäler.